

О. П. Синиченко

Джавахадзе Вахтанг Романозович

ДЖАВАХАДЗЕ Вахтанг Романозович (ჯავახაძე ვახტანგ რომანოზისძე; 29. 07. 1932, м. Кутаїсі, Грузія) – грузинський поет і перекладач. Закін. Тбіліс. університет (1956). Осн. зб.: «საყვარელი ქარები» («Улюблені вітри», 1959), «ქუჩები წვიმის შემდეგ» («Вулиці після дощу», 1963), «ათასი მზე» («Тисяча сонць», 1968), «სამზრეთი» («Південь», 1970), «მეშვიდე» («Сьома», 1974), «მარტი, აპრილი, მაისი» («Березень, квітень, травень», 1977), «წეროთა გუნდი» («Журавлиний трикутник», 1978), «და ასე შემდეგ» («І так далі», 1983), «მე გეტყვი შენ» («Я скажу тобі», 1989). Поезія Дж. оригін. за формою, із сильним іронічно-пародій. струменем. Автор худож.-публіцист. книги про Г. Табідзе «უცნობი» («Незнайомий», 1988). У перекладі Дж. вийшла зб. віршів літ-р народів СРСР «ლირიკული მოზაიკა» («Лірична мозаїка», 1981). Переклав окремі поезії Лесі Українки («Земля! земля!», «Хто не жив посеред бурі»), В. Сосюри («Любіть Україну»), В. Чумака («Я порву ті вінки»), С. Олійника («Лист малої Оксани до тьоті поетеси»), В. Блакитного, М. Терещенка, П. Усенка, Л. Первомайського, В. Швеця, Я. Шпорти, Г. Бойка та ін. Деякі вірші Д. переклав П. Воронько.

Основні твори

укр. перекл. – [Вірші] // Сузір'я. К., 1969. Вип. 3; «Важкі кораблі одягають броню...» // Донбас. 1969. № 3.

Рекомендована література

1. Донашвили Т. «И все же я не согласен с Магелланом» // Лит. Грузия. 1979. № 7.

Бібліографічний опис:

Джавахадзе Вахтанґ Романозович / О. П. Синиченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23915>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).